

«امکان سنجی ایجاد شبکه دوچرخه در شهر نیشابور»

زهرا رستمی، دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه علامه طباطبائی¹

سمانه علیزاده، کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری و منطقه‌ای دانشگاه تربیت مدرس²

¹ 20zahrarostami@gmail.com, 09159526618

² s.alizadeh88@gmail.com, 09151506198

چکیده :

در دهه‌های گذشته رویکرد حاکم بر برنامه ریزی حمل و نقل شهری، رویکرد حمل و نقل اتومبیل محور و طراحی شبکه های ارتباطی با اولویت قرار دادن اتومبیل صورت می گرفت . اما از دهه 1970 که جهان با بحران انرژی مواجه شد و پس از آن با مطرح شدن موضوع توسعه پایدار این رویکرد به شهرسازی انسان محور و در نتیجه توجه بیشتر به پیاده روی و استفاده از دوچرخه در سفرهای درون شهری تغییر یافت. استفاده از دوچرخه به عنوان راهکاری که در دهه های اخیر نقش بسزایی در کاهش ترافیک کشورهای توسعه یافته پیدا کرده است . این کشورها با تدوین و بکاربردن قوانین سنجیده در این زمینه توانسته اند علاوه بر کاهش حجم ترافیک و آلودگی های زیست محیطی و صوتی گام هایی بلندی در راه توسعه پایدار بردارند . در کشور ایران نیز چندی است که به دوچرخه به عنوان پاکترین وسیله حمل و نقل توجه شده است و شهر نیشابور نیز از این قاعده مستثنی نیست . هدف این تحقیق امکان سنجی احداث مسیرهای دوچرخه پیرو طرح شبکه دوچرخه سواری پیشنهادی و همچنین امکانات و محدودیت های ایجاد شبکه دوچرخه در قسمت های مختلف شهر است. بر این اساس شهر به دو حوزه شمالی و جنوبی تقسیم گردیده است . بر مبنای مطالعات انجام شده پیشنهاد می گردد که در حوزه شمالی مسیر مختلط (مسیر مشترک دوچرخه و پیاده) و در حوزه جنوبی با توجه به شرایط موجود مسیر نیمه انحصاری در چشم انداز 20-25 سال آینده ایجاد شود .

کلید واژه : امکان سنجی ، شبکه دوچرخه سواری ، نیشابور

